

La meva felicitat consisteix en saber apreciar allò que tinc i no desitjar en excés allò que no tinc - Leon Tolstoi

I l'escollit és: Oriol

Tal com ja avisava en l'anterior número, el "champion" és el responsable de quasi bé tots els mals d'aquest món, inclòs el retard en l'aparició del TLT que teniu entre mans.

Com a persona responsable i professional que sóc, aquest estiu jo no volia deixar la feina per anar de vacances, però com que els meus dos becaris, amb el "champion" de marsupial, si que volien rascar-se la panxa, jo he voltat amb ells per agafar noves idees pel TLT. Ja se sap lla jefa no descansa, reposa, la jefa no viatja, apren d'altres móns...

I els móns visitats han estat Sant Antoni, el Pirineu i Sant Antoni un altre vegada. Variat oi? Com que per mi les vacances eren una oportunitat d'or per treure una mica d'avantatge respecte al que vindrà, ja he fet els deures (com els cuadernos Santillana). He après a caminar, de fet a desplaçar-me fent saltironets com una gràcil gacela per la sabana

També he après a dir No, no noo. Ho acostumo a dir quan no vull una cosa, pero no sempre, la qual cosa despista i desespera als

pares.

D'altra banda he ampliat el meu vocabulari, incorporant totes aquelles paraules relacionades amb el món del bon menjar: formatge, pa, tomàquet, més, fideuà, fuet, iogurt, petit suisse, olives arbequines, etc, etc. Com a conseqüència d'aquests avenços els pares, contents i joïosos, m'han comprat un nou estri, de color vermell on m'aseuen varies vegades al dia i cantant ridícules i escatològiques cançons pretenen que deixi anar part del que he menjat i begut. Estan bojós aquests adults...

Les meves amigues de General Lab volien un record meu, i abans de marxar de vacances els hi vaig donar 5 tubets de la meva sang, això sí que és generositat. A canvi elles m'han donat un informe de sis planes on al final de tot diuen que estic com un toro. De totes maneres ja m'han avisat que d'aquí a uns mesos em tornaran a trobar a faltar i voldran un altre record meu. Em penso que em prenen el pèl...

La meva amiga Anna, també estava amenaçada amb un cop d'estat que l'havia d'enderrocar com a

Reina de Casa Seva. Lamentablement la profecia s'ha complert i ara la reina Anna té una reina consorte anomenada Abril. Els meus pares, evidentment van felicitar als seus pares. Jo en canvi no els hi vaig dirigir la paraula, per traïdors.

Per cert, a partir d'avui començo a donar classes al Parvulari Nostra Senyora, alies "el Parvu". M'ha fitxat una tal Anna Wennberg. Ja us explicaré...

M'en oblidaba, al "champion", ja l'hi podeu dir Oriol.